

Гесіод

Олекса Влизько

I

Між неуцтва
і між маразму,
неначе мухи на листі,
виконуємо і не раз ми
слова безвольні
і пусті.
Та я не кину їх
на тацю,
бо хочу вірити,
що от
надійде знов
любити працю
новий ліричний
Гесіод!

II

Куди ти підеш,
Україно?
Кого питати?
Ясно й так!
Уся в знаменах, як в жоржинах,
ти пружиш нерви,
мов Спартак!
І, щасна сонцем,
на чорнозем
виходиш юнню поколінь
зросити лірикою
прозу
перебороти
сон і лень!

III

Титан би я!

Зробив би все я!
Титан би я!
Та все
дарма!
На кожному кроці Одиссея,
але ж Гомера і нема!
І все ж не кидаю на тацю
і глузд, і віру:
скоро
от
надійде знов
любити працю
оскаженілий
Гесіод!